

[Bender.]

gede Fortjenstmuligheder har bragt i en yderst vanskelig Situation. Dette sidste var efter min Formening taget mere i Betragtning i Lovforslagets oprindelige Udformning, selv om det skal erkendes, at Forslaget ogsaa i dets nuværende Form i givet Fald kan blive af Betydning for store Befolkningkredse. Vi har jo alle det Ønske, at saadanne Lovforanstaltninger helst kun skulde være af midlertidig Betydning. Den her foreslaaede Ordningens Gyldighed er da ogsaa begrænset til Udgangen af Finansaaret 1941—42 og kan ved kgl. Anordning ophæves før den ansatte Frist. Jeg tror, at det vil vedblive at være, som det har været hidtil, at de mange Smaaahjem helst selv tager sig af Vareindkøbet og den almindelige Husførelse. Visse abnorme Tilstande kan imidlertid gøre en Foranstaltning som den her foreslaaede nødvendig, men vi haaber som sagt, at den ansatte Frist vil vise sig at være tilstrækkelig.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Nikoline Winther: Skulde Forholdene blive saa vanskelige her i Landet, at Husmødrene ikke kan faa Gas til at koge deres Middagsmad ved, vil den her foreslaaede Ordning efter min Mening sikkert være anvendelig, og Fællesgryden vil i en saadan vanskelig Situation blive, om ikke just populær, saa uundværlig. Jeg haaber, Loven maa blive administreret saadan, at der bliver taget videst muligt Hensyn baade til Prisen, til Sundheden og til Smagen, for ikke at glemme en net Anretning. Ved den Foranstaltning, som her er foreslaaet, vil der kunne spares megen Tid og meget Arbejde for mange Husmødre. Dog er jeg sikker paa, at der er mange, som hurtigt vil ønske sig tilbage til Mors Mad og Husmoderens Smil, som efter et gammelt Ord skal være det bedste Krydderi til Maden; det vil de nemlig komme til at mangle, naar Maden bliver lavet kollektivt.

Selve Forslaget er saa gennemdrøftet i det andet høje Ting, at jeg kan nøjes med at give det mine gode Ønsker med paa Vejen og anbefale det paa mit Partis Vegne.

Johanne Dahlerup-Petersen: Det foreliggende Lovforslag blev mødt med stor Velvilje og Forstaaelse i det andet høje Ting, da den højtærede Indenrigsminister

fremsatte det den 30. Januar, altsaa for mere end 3 Maaneder siden. Forholdene har lykkeligvis formet sig saadan, at det endnu ikke har været nødvendigt at fremskynde Lovforslagets Vedtagelse; det har saaledes været muligt at give det en indgaaende og omhyggelig Udvalgsbehandling i det høje Folketing. De Ændringer, som er Resultatet af dette Udvalgsarbejde, ser jeg som en Forbedring. Det forekommer mig, at dette Lovforslag sætter Stat og Kommune i Stand til at mildne Situationen og løse de Opgaver, som trænger sig paa, hvis den Dag skulde komme, da Tusinder af vort Lands Husmødre staar i deres Køkkener og mangler den Varmekilde, som sætter dem i Stand til at koge Middagsmad, saa at de er afskaaret fra paa den billigst mulige Maade selv at kunne sikre deres Familie, at de Maaltider, de ved egne Indkøb og egen Tilberedning kan sætte paa Bordet, har det tilstrækkelige Antal Kalorier og tilstrækkeligt Vitaminindhold, hvorved de kan gøre deres til, at Familiens Sundhedstilstand opretholdes. Jeg siger den højtærede Indenrigsminister Tak for Fremsættelsen af Lovforslaget og skal paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til dets hurtige Vedtagelse, idet jeg haaber, at vi aldrig bliver nødt til at gøre Brug af Loven.

Anna Westergaard: Den midlertidige Lov om Folkebespisning, som nu formodentlig snart vil være vedtaget, er en udpræget Nødlov. Det bedste, vi kan haabe for den, er, at det kan undgaas overhovedet at føre den ud i Livet. De Ændringer, som i det andet høje Ting er foretaget i det oprindelige Lovudkast, finder jeg særdeles heldige. En Foranstaltning af denne Art bør kun iværksættes som en absolut Nødforanstaltning og ikke, som det oprindeligt var foreslaaet, bl. a. for at opnaa Besparelse ved Madens Tilberedning og ved Masseindkøb af Varer.

Saaledes som Forslaget nu foreligger, kan Folkebespisning kun iværksættes, naar Brændselsforbruget, specielt Gasforbruget, maa væsentligt nedsættes, hvad jeg finder fuldkommen rigtigt. Naar jeg fremhæver dette, er det naturligvis ikke — som en enkelt æret Ordfører i det andet høje Ting har antydnet — af Frygt for, at Maden ikke skulde blive tiltalende nok. Tværtimod, maaske kan en Gennemførelse af en Folkebespisning bevirke et rigtig sundt Brud paa mange Menneskers indgroede og næsten uovervindelige Spisevaner og Madfordringer. Den Mad, der vil blive givet, vil jo have Sagkundskaben bag sig, og det